

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

לימוד תורת המקדש

הננו מזכירים לציבור את קריאת הרבי מליובאוויטש להוסיף בימים האלה בלימוד התורה ובנתינת צדקה, ובמיוחד בלימוד ענייני המקדש - בתורה שבכתב (פרשיות תרומה, ויקהל-פקודי; יחזקאל פרק מ"ג), בתורה שבעל-פה (מסכת מידות) ובהלכה (הלכות בית-הבכירה לרמב"ם). על-ידי לימוד זה נזכה שיתקיימו דברי המדרש: "לך אמור להם ויתעסקו לקרות צורת הבית בתורה, ובשכר קרייתה, שיתעסקו לקרות בה, אני מעלה עליהם כאילו הם עוסקים בבנין הבית".

ועידת המחנכים ה'22

בימים י"ב-י"ב במנחם-אב, תהיה במלון ניר-עציון שבמורדות הכרמל הוועידה השנתית ה'22 של המחנכים, שמארגן המרכז החינוכי-חסידי שעל-יד צעירי-חב"ד. הרב נפתלי רוט, מנהל הוועידה, אומר כי השנה יעמוד במרכז הוועידה הנושא: להיות חסיד - משמעות החסידות בחיים היום-יומיים. לפרטים: 02-5000770.

מחנה-קיץ תורני

מחנה-קיץ תורני ייחודי יהיה א"ה בימים י"ד-כ"ג במנחם-אב בשיבת אדר"ת בבתי-ים, בשיתוף מוסדות 'אורות התורה' בעיר. המחנה מיועד לילדים העולים לכיתות ד', והוא יהיה במסגרת אש"ל מלא, עם טיולים, אטרקציות וחוויות מיוחדות. הרשמה בטל' 054-3177065.

זבחי רצון

יצא-לאור משחק לילדים - זבחי רצון, משחק המנחיל ידע על הקרבנות שהוקרבו בבית המקדש. המשחק מבוסס על מעגל השנה, והוא בנוי במתכונת משחק המונופול. טל' 04-6970779.

זמני השבוע

ניו-יורק	דטרויט	מיאמי	לוס-אנג'לס	כניסת השבת
8:13	8:55	7:58	7:50	
9:22	10:06	8:55	8:52	צאת השבת

פרקי אבות: פרק ו

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 972-72-2770100 • פקס 972-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

בתקווה שהמסר נקלט

הסיפור כבר איננו עמונאל, אלא הניסיון של בג"ץ להתערב בחינוך החרדי ולקבוע להורים יראי-שמים איפה וכיצד הם אמורים לחנך את ילדיהם

מפני שהיא התעקשה לחנך את ילדיה לפי דרכה - היא דבר נורא ואיום, לא רק בגלל עצם ההחלטה המזעזעת, אלא משום היותה מעוררת בנו, נרצה או לא נרצה, את זיכרונות הימים השחורים ההם.

שיהיה ברור: ההמונים שיצאו אל הרחובות ביום קיץ לוהט לא באו לצדד בצד זה או אחר בפרשת עמונאל. הציבור אינו יודע להכריע אם אכן הייתה שם הפליה עדתית או שהרקע להפרדת המגמות נבע ממניעים דתיים לגיטימיים. אבל הסיפור כבר איננו עמונאל, אלא הניסיון של בג"ץ להתערב בחינוך החרדי ולקבוע להורים יראי-שמים איפה וכיצד הם אמורים לחנך את ילדיהם.

הפגנות-הענק בירושלים ובבני-ברק נועדו להעביר מסר חד וברור - "אל תיגעו במשיחיי". אל תעזו להתערב בחינוך ילדינו. אנחנו כבר שומעים את הקולות הקוראים לכפות על החינוך החרדי לימודים כאלה ואחרים. כלפי כל אלה השמיע הציבור החרדי קול ברור, והבהיר שעל העקרונות האלה יהיו ההורים מוכנים להיאבק עד הסוף, עד מסירות-נפש ממש.

כפייה אנטי-דתית

כל העטיפות היפות לא יצליחו לכסות את העובדה הפשוטה, שכאן מנסים להפעיל כפייה אנטי-דתית. תמיד אפשר למצוא הנמקות והסברים. גם השלטון הרוסי שסגר מקוואות טען כי הם מקור לזיהומים ולמחלות. בסופו של דבר יש כאן כפייה אנטי-דתית - גורמים זרים מנסים לכפות את השקפותיהם ואת תפיסת-עולמם על ציבור שומרי המצוות.

הניסיונות האלה מדיפים ריח רע של פטרונות דוחה. כאילו מאות-אלפי יהודים הם ילדים פרימיטיביים שצריכים לכפות עליהם את ה'אור'. ההפגנות בשבוע שעבר הבהירו כי כדאי להסיר את כל הרעיונות האלה מעל סדר-היום. זה ציבור גדול ומכובד, שדרכו ברורה לו, והוא לא יניח לאיש להתערב בחינוך ילדיו ובדבקתו בדרך התורה והיראה. יש לקוות שהמסר הזה נקלט במקומות הנכונים.

הם הושלכו לבתי-הכלא משום שסירבו לציית לחוק. הם נרדפו בידי המשטרה מפני שהתעקשו לתת לילדיהם חינוך יהודי מקורי. הם לא נרתעו מאיומים ומכתבות משמיצות בעיתונים, שכינו אותם חשוכים ומורדי אור. רבים מהם הסתתרו מהשוטרים שחיפשו אחריהם, ובסופו של דבר נתפסו ושילמו את המחיר. אבל הם לא נכנעו.

לא, השורות האלה לא באו לתאר את מאבקם של תושבי עמונאל. אנחנו מדברים על מציאות החיים ברוסיה הקומוניסטית, לפני כשמונים שנה. השלטונות חייבו את ההורים לשלוח את ילדיהם לבתי-הספר הממשלתיים. מי שלא עשה כן וביקש לחנך את ילדיו על-פי דרך התורה היה למעשה עבריין. השלטון ראה בו הורה לא-ראוי, שמונע מילדיו חינוך לנאורות. הורים כאלה דינם מאסר, ואף חובה להוציא את ילדיהם מחזקתם.

אבל יהודים רבים סירבו להיכנע. הם לא צייתו לחוק, או ניסו לעקוף אותו באלף ואחת דרכים. זייפו את גיל הילדים, הוציאו בעבורם תעודות מחלה, עברו מדירה לדירה, כדי שלא יוכלו לאתר אותם בקלות. הם היו נכונים למסור את נפשם בעבור חינוך ילדיהם, ואכן עשו זאת.

זיכרונות עצובים

היהודים האלה, רובם חסידים, נרדפו על-ידי השלטונות. רבים מהם הושלכו למרתפי הכלא או נשלחו לסיביר. לא-מעטים מהם אף לא חזרו משם. בסופו של דבר, גם מי שעמד בראשם והיה מקור השראתם נאסר והושלך אל בית-הכלא הקומוניסטי. זה היה הרבי הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון) מליובאוויטש, האדמו"ר השישי של חסידות חב"ד. אך גם בכלא לא נרתע ועמד בגאון על אמונתו. בניסיונותיו שוחרר, וימי גאולתו ב"ב"ג בתמוז, נעשו 'חג הגאולה' עד היום הזה.

כמה עצוב שדווקא כאן, בארץ-ישראל, קורים דברים שמעוררים אסוציאציות למאבק ההוא, מול השלטון הקומוניסטי. השלכת קהילה חסידית שלמה אל מאחורי סורג וברית, רק

הדרך לתיקון הרע

מתהפך לטוב ואוהב את הקב"ה. אין דיי שהרע 'עונה אמן בעל כורחו', אלא צריך להביא אותו למצב שהוא עצמו יתהפך לטוב.

תכלית המכשולים

יהודי צריך לדעת שתכלית כל הדברים המפריעים בעבודת ה' היא שהם עצמם יתהפכו לטוב. כשהוא מביט בדברים מתוך גישה זו, אין הוא מתרשם מכל ההפרעות והמכשולים, ויתרה מזו, הוא שואף להפוך אותם-עצמם לקדושה.

כשיהודי נתקל במכשול ובהפרעה לעבודת ה', עליו לדעת שהמטרה האמיתית של הקשיים האלה היא להוסיף בקדושה - לגרום לו להתאמץ יותר ולעבוד את קונו ביתר כוח וביתר מרץ. כשהוא עושה כן, הוא מפיל את כל ה'קליפות', שאינן אלא דבר חיצוני, כמו קליפת פרי, ואז מתגלה הכוונה הפנימית שבדברים, שהיא מטרה אלוקית בלבד.

(תורת מנחם כרך ב, עמ' 306)

אלא שהדבר תלוי בדרך שתבוא בה הגאולה. כידוע, שתי דרכים לגאולה: 'בעתה' ו'אחישנה'. הגאולה יכולה לבוא בזמן הסופי שנקבע לה ('בעתה'), והיא עשויה לבוא מוקדם יותר, כשהקב"ה יחיש אותה קודם הקץ הסופי ('אחישנה'). ההבדל בין שתי הדרכים אינו במועד הגאולה בלבד, אלא גם באופייה.

להפוך לטוב

אם תבוא הגאולה בקץ הקבוע לה בראש, יתקיים הכתוב "קץ שם לחיושך", ואז הרע יושמד ויחוסל כליל, בלי שתיתנתן אפשרות לברור את הטוב שטמון ברע. אבל אם יעסוק עם ישראל בעבודת הבירורים, ויברור את הטוב מן הרע, דבר שיביא לידי החשת הגאולה קודם זמנה, הרי אז יוכל להיות בירור גם בעמלק, ועד ש"מבני-בניו של המן למדו תורה ברבים".

ולמעשה, השלמות האמיתית היא לברר את הרע ולזכך אותו, ועד שמצליחים להפוך אותו לטוב. כך דרשו חז"ל על הפסוק "ואהבת את ה' אלוקיך בכל לבבך" - "בשני יצריך", שגם יצר הרע

תוך נבואתו של בלעם מופיעה נבואה על עתידו של האוייב המושבע של העם היהודי - עמלק: "ראשית גויים עמלק, ואחריתו עדי אובד". המילים "אחריתו עדי אובד" משמעותן שלעמלק לא יהיה תיקון אלא סופו אבדון מוחלט.

בכך עמלק נבדל מאוייבים אחרים של עם ישראל, שעליהם ניבאו הנביאים כי בסופו של דבר יגיעו לכלל תיקון וישלימו עם העם היהודי. תיקון זה משמעותו, שהעמים האלה יעברו תהליך של בירור, שבו יופרד הרע שבהם מן הטוב, ואז יוכל הטוב לשרת את הקדושה. לעומת זה עמלק מייצג את הרע המוחלט, שאינו יכול להתברר, ולכן דינו אבדון גמור.

שתי דרכים לגאולה

אולם חז"ל אומרים ש"מבני-בניו של המן למדו תורה ברבים". המן, כידוע, היה מזרעו של עמלק, ואם מבני-בניו התגיירו ולמדו תורה, הרי שגם בעמלק נעשה בירור ותיקון, ולכאורה אין הדבר תואם את הנבואה ש"אחריתו עדי אובד".

מן המעיין עם ישראל | מאת הרב אליעזר ברוד

אמרת השבוע

מלאך של רחמים

הגאון רבי משה סופר, בעל 'חת"ם סופר', היה ידוע במזגו הנוח ובליבו הרחום, ועם זה נלחם בתקיפות נגד מי שניסו לחולל שינויים בדת ישראל, והורה להיבדל מהם. פעם אחת שאלוהו מקורביו כיצד מלחמתו הנחרצת מתיישבת עם אופיו הנוח ואהבת הבריות שלו.

השיב ה'חת"ם סופר': "בפרשת בלק נאמר: 'ויתייב מלאך ה' בדרך לשטן לו, ורש"י מפרש: 'מלאך של רחמים היה'. ולכאורה מדוע שיגר הקב"ה לבלעם מלאך של רחמים דווקא, וכיצד התהפך מלאך של רחמים ל'שטן' לבלעם?

"אלא דווקא מי שיש בליבו רחמים וחמלה על ישראל הוא הראוי לעמוד כנגד ה'בלעמים' שבכל דור ודור, המנסים לקעקע את יסודות עם ישראל. דווקא האהבה לעם ישראל גורמת לו להילחם ללא פשרות במי שמסכנים את קיומו של העם היהודי".

עליו אימה בלי גבול מהשכינה ששורה עליהם, עד שהיה מתבטל לגמרי ממציאיותו.

(תניא)

אין קושיות על ישראל

בוהר (פרשת אמור) נאמר: הקב"ה, התורה וישראל חד הם. כשם שאין להקשות על הקב"ה ועל התורה ולומר 'פסוק זה אינו נראה לי', כך אין להקשות על בני ישראל. תמיד יש לדונם לכף זכות.

(רבי יצחק מוורקה)

חלק מן העצם

אין להעריך ולשער את מהותו של יהודי. יהודי הוא חלק מן העצם, והתופס במקצתו כאילו תופס בכולו. כשם שאין שיעור לעצם, כן אין שיעור לחלק.

(היום נים)

התחבולות לא יועילו

"כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל" (במדבר כג, כג). איש לא יוכל לישראל, ושונאיהם לא יוכלו לכלותם חלילה. כל התחבולות - כל נחש וכל קסם - לא יצליחו.

(רבי יצחק מוולוז'ין)

אלוקיו עמו

"לא הביט אוון ביעקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלוקיו עמו" (במדבר כג, כא). מדוע "לא הביט אוון ביעקב"? - משום ש"ה' אלוקיו עמו", כי גם בשעה שיהודי חוטא, יש אלוה' בקרבו, בפנימיותו.

(רבי ישראל מרוז'ין)

לא בודד

יהודי לעולם אינו בודד; בכל מקום שהוא הולך ובכל מקום שהוא שוהה הקב"ה נמצא איתו; תמיד "ה' אלוקיו עמו".

(הבעל-שם-טוב)

לא לחפש חטאים

רק מי שאינו מחפש "אוון ביעקב" ו"עמל בישראל", אינו מבקש חטאים בבני ישראל ודן אותם תמיד לכף זכות - רק צדיק כזה "ה' אלוקיו עמו ותרועות מלך בו".

(רבי חיים מצאנז)

עוצמת הקדושה

אילו נמצא מלאך אחד במעמד עשרה מישראל, אף אם אינם מדברים בדברי תורה, הייתה נופלת

הדבקות שהכריעה

האברך הצעיר היה מאושר. חותנו העשיר כלכל אותו ואת משפחתו, והוא התמסר ללימוד התורה ולעבודת ה'. האברך נמנה עם תלמידיו הצעירים של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן-ערוך.

יום אחד השתנה הכול. עסקיו של החותן התמוטטו, והאברך נאלץ לצאת לעולם המסחר כדי להביא פרנסה לביתו.

בהתקרב חגי-השבועות יצא האברך אל העיר הגדולה, והצטייד בסחורה יקרה. כאשר הגיע הזמן לשוב, חלה העגלון. האברך נאלץ למלא את מקומו ולהוביל את העגלה בעצמו.

דרכו עברה ביער. דממת היער עוררה בו מחשבות נוגות. הוא נזכר כי בעבר היה מקפיד לעשות את חגי-השבועות במחיצת רבו. עתה החג מתקרב והוא שקוע במסחרו, ואפילו נהפך לעגלון כדי להוביל את סחורתו...

התמרמרות ליבו גברה והלכה. בשלב מסוים לא היה יכול עוד לשאת זאת. הוא נטש את העגלה בלב היער, והחל לצעוד לעבר העיירה לאדני.

בהיכנסו בשערי בית-המדרש אמר הרבי לבנו רבי דובער (לימים 'האדמו"ר האמצעי'): "אברך פלוני המגיע זה עתה הוא חסיד בזכות מסירות-נפשו".

רבי דובער השתוקק לדעת למה כיוונו דברי אביו. הוא לא שקט עד שהאברך סיפר לו את הדברים כהווייתם.

ימי החג הסתיימו באווירה עילאית. כשנכנס האברך ל'יחידות' אמר לו הרבי: "העגלה והסחורה יישמרו בשלמותן". כאן מצא האברך הזדמנות לשפוך את מרי-שיחו, וטען: "רבי, המסחר מונע אותי מתורה ומעבודת ה'!".

פני הרבי הרצינו, והוא ענה: "תוכל לנהל פונדק באחד הכפרים. זו מלאכה קלה בהרבה, וזוגתך תישא עמך בעול. כך יישאר לך די זמן להתפלל וללמוד".

מצוייד בברכת הרבי צעד האברך בחזרה לעבר המקום ביער שבו השאיר את העגלה. למרבה הפתעות, כפי שהבטיח הרבי כן היה. העגלה עמדה במקומה וכל תכולתה שלמה.

בעודו מתכוון להמשיך בדרכו, התקרב אליו פריץ, מלווה בעוריו, ושאל אם העגלה שלו. הפריץ אמר כי כשראה את העגלה הטעונה עומדת לבדה ביער, החליט להמתין ולראות מי הסוחר שמשאיר מטען יקר כזה ללא שמירה.

הוא מוכן לשאת בכל הוצאה שתידרש כדי לשפץ את המקום. אין לו ספק, הצהיר, כי כעבור זמן קצר יוכל היהודי להרוויח יפה מהפונדק ולשלם דמי חכירה סדירים.

האברך ראה בכך התגשמות ברכתו של הרבי. הוא חזר לביתו, ארז את מיטלטליו ונסע עם בני-משפחתו

צחק האברך: "שלושה ימים העגלה עומדת כאן". הוא סיפר לפריץ שהחליט לנטוש את העגלה וללכת לעשות את החג במחיצת רבו.

ישרו של האברך שבה את לב הפריץ. הוא הציע לו לחזור פונדק בכפר השייך לו. הפריץ אף הסכים לוותר על דמי החכירה בשנה הראשונה, והוסיף כי

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

נבואת בלעם

שהרמב"ם מבקש להציג לפנינו מקורות בתורה לאמונה בביאת המשיח, הוא מצטט את נבואת בלעם. בחלק האחרון של נבואתו מתוארים ימי הגאולה והאירועים הצפויים להתחולל בה. ידוע כי בנבואתו זו של בלעם מרומזים סודות גדולים הקשורים בגאולה.

פרשני התורה חלוקים ביניהם בשאלה, אם כל הדברים האמורים בחלק הזה של נבואת בלעם מכוונים לגאולה העתידה. הרמב"ם ורש"י, למשל, מפרשים שחלק מהנבואה אמור על דוד המלך וחלק על משיח-צדקנו. פרשנים אחרים - הרמב"ן, האברבנאל ואורי-החיים, למשל - מייחסים את כל הנבואה לתקופת הגאולה העתידה.

ולא קרוב?

שאלה מעניינת היא מדוע זכה דווקא בלעם הרשע לשאת את הנבואה הגדולה על הגאולה. הרבי מליובאוויטש (ליקוטי-שיחות כרך כג, עמ' 166) מסביר, שנבואתו של בלעם משקפת את מהות חידושה של הגאולה. עיקר עניינה של הגאולה הוא בירור ותיקון העולם הגשמי והחומרי, ובכלל זה תיקון של אומות-העולם. דבר זה מתבטא בנבואת בלעם, שכן דווקא הוא, הגוי הרשע, שרצה לקלל את ישראל, נמצא מברך אותם ונושא את הנבואות הנשגבות ביותר על עם-ישראל.

ובכל-זאת, מכיוון שבדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, דרך הגאולה המתוארת בנבואת בלעם אינה בתכלית השלמות. אדמו"ר ה'צמח-צדק' אמר, שרק גוי רשע כבלעם מסוגל לומר על הגאולה: "אֲרָאנוּ ולא עתה, אשורנו ולא קרוב". יהודי לעולם לא יאמר כך, אלא יצפה לגאולה בכל רגע ורגע...

בספר 'קץ-הפלאות' (לרבי חיים ישעיה הכהן, בעל 'מסגרת השולחן') נשאלת שאלה, מדוע בנבואת בלעם הגאולה מתוארת כמציאות שתתרחש בלי שום תנאים, ואילו משה רבנו, אוהבם של ישראל, התנה את הגאולה בתשובה, באומרו (דברים ל,א-ג): "והיה כי יבואו עליך כל הדברים האלה... ושבת עד ה' אלוֹקֶיךָ... ושב ה' אלוֹקֶיךָ את שבותך".

הוא משיב, שידוע כי הגאולה יכולה לבוא בשתי אפשרויות: אם עם-ישראל יעמוד בדרגת "זכו", תבוא הגאולה מוקדם הרבה יותר - "אחישה" - ואז "תהיה הגאולה מופלאה במעלה"; ואם חלילה יהיה "לא זכו", תבוא הגאולה רק בזמן הסופי שנקבע לה - "בעתה" - והיא תהיה באופן של "עני ורוכב על חמור". לכן, משה רבנו, אוהבם של ישראל, התנבא על גאולה בדרך הראשונה, שישאל עושים תשובה ונהיים "זכו", ואז באה הגאולה במהירות ובניסים גדולים; ואילו בלעם אמנם נאלץ להתנבא על הגאולה, אבל מכיוון שאינו רוצה בטובתם של ישראל, ניתנה לו נבואה על גאולה שבה גם בלי תשובה, שזו גאולה בדרגה נחותה יותר.

כוכב ברקיע

בעל אורי-החיים (בפירושו לבמדבר כד,ז) מוצא את שתי דרכי הגאולה בפסוק "דרך כוכב מיעקב וקם שבט מישראל". וכך הוא מפרש: "שאם תהיה הגאולה באמצעות זכות ישראל - יהיה הדבר מופלא במעלה ויתגלה הגאולה-ישראל מן השמים במופת ואות, כאמור בספר הזוהר. מה שאין כן כשתהיה הגאולה מצד הקץ ואין ישראל ראויים לה - תהיה באופן אחר, ועליה נאמר שהגואל יבוא עני ורוכב על חמור".

בהמשך אורי-החיים מוסיף ומפרט, שעל הגאולה בדרך הראשונה נאמר "דרך כוכב מיעקב" - "שיזרח הגואל מן השמים... רמז לכוכב היוצא באמצע השמים, לנס מופלא"; ואילו הדרך השנייה מרומזת במילים "וקם שבט מישראל" - "שיקום שבט אחד מישראל, כדרך הקמים בעולם דרך טבע... שיבוא עני ורוכב על חמור ויקום וימלך ויעשה מה שנאמר בסמוך". שזכה לגאולה של "זכו" ומתוך ניסים.

אל הכפר. בבואו אל הפונדק המיועד התאספו סביבו תושבי הכפר ויעצו לו שלא יכניס את רגלו לפונדק הזה.

"השכנים של הפונדק הם מכשפים גדולים, ועד היום כל מי שניסה להיכנס לפונדק מת בתוך שנה אחת, או שאשתו ומי מילדיו מתו. ראה הזוהרת!", לחשו באוזנו. אולם החסיד ענה כי בא לכאן בהנחיית רבו, ואינו חושש.

בשבועות הראשונים ראה החסיד הצלחה בלתי-רגילה, אולם פתאום החל לחוש כאבים עזים ברגליו. מצבו החמיר והלך, עד שבקושי היה יכול ללכת. הוא גם חש חולשה גוברת, והבין כי יד המכשפים השכנים בדר.

בכוחותיו האחרונים נסע אל הרבי. הוא הגיע ללאדי בערב שבת פרשת בלק. לתפילת ליל שבת לא היה בכוחו ללכת.

בבוקר אזר את כל כוחותיו, וצעד בכבדות אל בית-מדרשו של הרבי. הוא נכנס לבית-המדרש באמצע התפילה וישב בפניו צדדית.

בעל התניא היה הקורא בתורה, אך מעולם לא התערב בהזמנת הקרואים. הפעם, כאשר הגיעו 'לחמישי', פנה אל הגבאי וביקש לקרוא לפלוני בן-פלוני. זה היה, כמובן, מיודענו האברך.

עלה האברך לתורה והרבי החל לקרוא בדבקות נפלאה ובהתלהבות מיוחדת. כשהגיע אל הפסוק "כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל", הרים את ראשו למעלה, פניו השתנו ונעשו כלפיד אש ועיניו בערו. הוא קרא את הפסוק כמה וכמה פעמים בדבקות עצומה. כל הקהל נבהל, כי לא ראה כדבר הזה.

עוד בטרם יצאה השבת הריגש האברך כי כוחותיו חוזרים אליו. במוצאי השבת נכנס ל'יחידות' וסיפר על קורותיו. "אין לך לדאוג כלל", אמר לו הרבי. "תהיה בריא ושלם, כי לא נחש ביעקב". ושוב נכנס הרבי לאווירת דבקות, וחזר כמה וכמה פעמים על הפסוק.

יצא האברך לשוב אל ביתו, ומיד בהיכנסו אל הכפר פגשו אותו כמה יהודים בני הכפר ושאלוהו בהתרגשות אם שמע את החדשות האחרונות. הם סיפרו כי המכשפים מתו פתאום מיתה חטופה בלי כל סיבה נראית לעין.

שאל האברך מתי קרה הדבר. "בשבת בבוקר", השיבו. עוד בירור העלה כי הדבר התרחש בדיוק באותה שעה שבה קרא הרבי בתורה ואמר בדבקות את הפסוק "כי לא נחש ביעקב..."

מספר הסיפור, רבי יעקב קידנר, כותב בספרו 'סיפורים נוראים', כי כאשר נודמן לדיסנה, העיר הסמוכה לאותו כפר, מצא כי הסיפור ידוע שם. התושבים אף הכירו היטב את החסיד, שנהפך לעשיר נכבד והוסיף לעסוק בתורה ובעבודת ה'.

פתגם חסידי "אקדה יכול להרתיע מי שיש לו עולם אחד ואלים רבים, אבל מי שיש לו איל אחד ושני עולמות - אין ה'צעצוע' הזה מפחיד כלל" (הרבי הרי"צ מליובאוויטש לחוקרי הגיפאוו)

השיבה שופטינו כבראשונה

הציבור החרדי. "זה ציבור שגדל בקצב מהיר, הן מבחינה דמוגרפית וכלכלית הן מבחינת המעורבות במדינה. לפני, למשל, הייתה רק עיר חרדית אחת - בני ברק. כיום יש לפחות חמש ערים חרדיות, שוקקות חיים. אבל במערכת המשפט אין שום הבנה לציבור החרדי. ההתנגשות הייתה צפויה."

ע שרים וחמש שנה פועל עורך־הדין אביעד ויסולי (55) באולמות בית־המשפט, אבל הכנסת קהילה חסידית שלמה לכלא, בשבוע האחרון, גורמת לו להכריז: "הגענו לקו פרשת המים במערכת היחסים בין הציבור החרדי לבין מערכת המשפט בישראל."

עו"ד ויסולי הוא יו"ר המטה למען ארץ־ישראל, והוא מייצג לא־אחת לקוחות ללא תשלום. "אני אוהב לחתור לצדק, לתקן עוולות", הוא מעיד על עצמו. את עבודתו במקצוע החל בארה"ב, אבל דווקא שם נתקל בבעיה. "לעמוד בבית־המשפט חבוש כיפה היה עניין לא־פשוט", הוא אומר. "ראיתי עורכי־דין דתיים שהסירו את הכיפה מראשם קודם שנכנסו לאולם בית־המשפט. כשעמדתי חבוש כיפה מול השופטים הייתה תמיד תחושה שהם מביטים בך בהסתייגות מסוימת, אבל הכיפה, כמובן, נשארה."

הכיפה מחייבת

כשחזר לארץ שמח לראות יותר ויותר יהודים דתיים וחרדים המשמשים עורכי־דין. "בעשור האחרון נכנסים למקצוע עוד ועוד יהודים שומרי מצוות, ואני בטוח שזה ישפיע על מערכת המשפט", הוא אומר. לדעתו, עו"ד חובש כיפה חש מחוייבות רבה יותר למוסר. "אם יתפסו עו"ד דתי בשקר, הדבר הראשון שיאמרו לו הוא: 'איך אתה מעז לשקר עם כיפה על הראש'. הכיפה מחייבת."

ההתנגשות החזיתית בין בג"ץ לציבור החרדי נובעת לדבריו מהנתק בין מערכת המשפט לעולמו של

יהודית ודמוקרטית?

מקור הבעיות נובע, לדעתו, מדרך תפיסתה של מערכת המשפט את המושג 'מדינה יהודית': "מדינת ישראל מוגדרת קודם כל יהודית ואחר־כך דמוקרטית, אבל בית־המשפט הפך את הדברים. כמעט אין התייחסות למילה יהודית במערכת המשפט", הוא מסביר. הוא מתקומם לנוכח מה שהוא מכנה התערבות בג"ץ באמונת הציבור החרדי. "השופט תקף את החרדים על שביקשו להיוועץ ברבותיהם בעניין המשפט. זה היה אבסורד מוחלט."

הטענה כלפי הציבור החרדי שאין הוא מאמין במשפט הישראלי מקפיצה אותו. "מי אמר שצריך להאמין בבית־המשפט?!", הוא תמה. "יהודי חרדי אינו חייב להאמין בבית־המשפט. הוא חייב לציית לחוק. זו טעות מדהימה לטעון שהחרדים צריכים להאמין בפסיקת בית־המשפט."

אין ייצוג לציבור

מרגיזה אותו העובדה שאין שום ייצוג לחרדים ולדתיים־לאומיים בבית־המשפט העליון. "שני המגזרים האלה הם לפחות עשרים אחוזים מאזרחי

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

נגינה בשבע ברכות

שאלה: האם מותר לנגן ולרקוד בסעודת 'שבע ברכות' בימי 'בין המצרים', כשהנישואין היו לפני י"ז בתמוז?

תשובה: בימי 'בין המצרים' נהגו להימנע מענייני שמחה, ובכלל זה ריקודים וכלי־זמר.

לעניין חתן: בזמן חז"ל הייתה שמחת חתן וכלה כל שבעת ימי המשתה בתוך מבנה הנקרא 'חופה', ולכן פטרו בחגי־הסוכות את החתן ואת כל הקרואים לשמחתו מלאכול בסוכה, מכיוון שבזמנם היו רגילים לבנות את הסוכה משלוש מחיצות בלבד, ולא היה אפשר להעביר אליה את הזוג הצעיר ושמחתו.

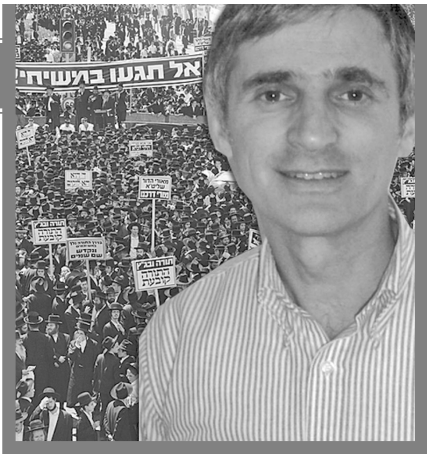
מכאן למדו, שאם דוחים מצוות־עשה של סוכה (וכן של שמחת יום־טוב, שהרי 'מערבין שמחה בשמחה' בימי

החג אם נישאו לפני החג) לצורך שמחת חתן וכלה, כל־שכן שדוחים בגללה את המנהג שלא לנגן ושלא לרקוד בין המצרים.

יש המתירים זאת בכל סעודת מצווה, כמו ברית מילה (למנהג הספרדים שמנגנים בה תמיד), בר־מצווה, פדיון הבן וסיום מסכת, ובפרט הכנסת ספר־תורה. ויש המתירים רק ריקודים ולא נגינה.

למעשה, גם מי שמתירים נגינה בסעודת שבע ברכות אינם נוהגים להתיר נגינה בשאר סעודות מצווה (בזמנה), אלא למנהג הספרדים, ואילו הכנסת ספר־תורה קובעים בדרך־כלל לימים שמחים.

מקורות: סוכה כה, טושו"ע או"ח סי' תרמ"ו ו"ו ו"כ (שו"ע אדמו"ר הוקן סי' תרלט ס"א), שו"ע, רמ"א ונו"כ סי' תקנא ס"ב. כף החיים ס"ק מ. **ש"ת:** אגרות משה או"ח ח"א סי' קנט ד"ה והנה החתום, וח"ב סו"ס צה. משנה הלכות ח"ו סי' קט. **ליקוטים:** ליקוטי יוסף מועדים עמ' 554 ס"ה. פסקי תשובות סי' תקנא ס"ק ג, הנשואין כהלכתם פרק טו ס"א, נטעי גבריאל הל' נישואין פרק ק"ב, וש"נ.

התנגשות. ויסולי על רקע הפגנת החרדים נגד בג"ץ

המדינה, ומגיעים להם לפחות שלושה שופטים. העובדה שאין להם ייצוג הולם הולידה את המשבר הנוכחי. לי זה מזכיר את תקופת הגירוש מגוש־קטיף - שם עבר קו פרשת המים בין בג"ץ לדתיים־לאומיים. זה הרקע לאיבוד כוחו של בג"ץ בציבור."

אבל הוא דווקא אופטימי באשר לעתיד. "אני בטוח שבתוך שנים לא־רבות תבין מערכת המשפט את הלכי־הרוח של החרדים, תעריך אותם ותכיר בהם. דווקא 'פרשת עמנואל' תביא איזון ביחסי הכוחות, וכל אחד ואחד מן הצדדים יכיר במגבלות כוחו."

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מלויבאוויטש.

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis
Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411
Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444
www.ohelchabad.org

שולחן שבת

לכל התורה בכרך אחד
שלוש שיחות לכל פרשה, מאוצר שיחותיו של הרבי מלויבאוויטש

להזמנות: טל' 1-718-6041020